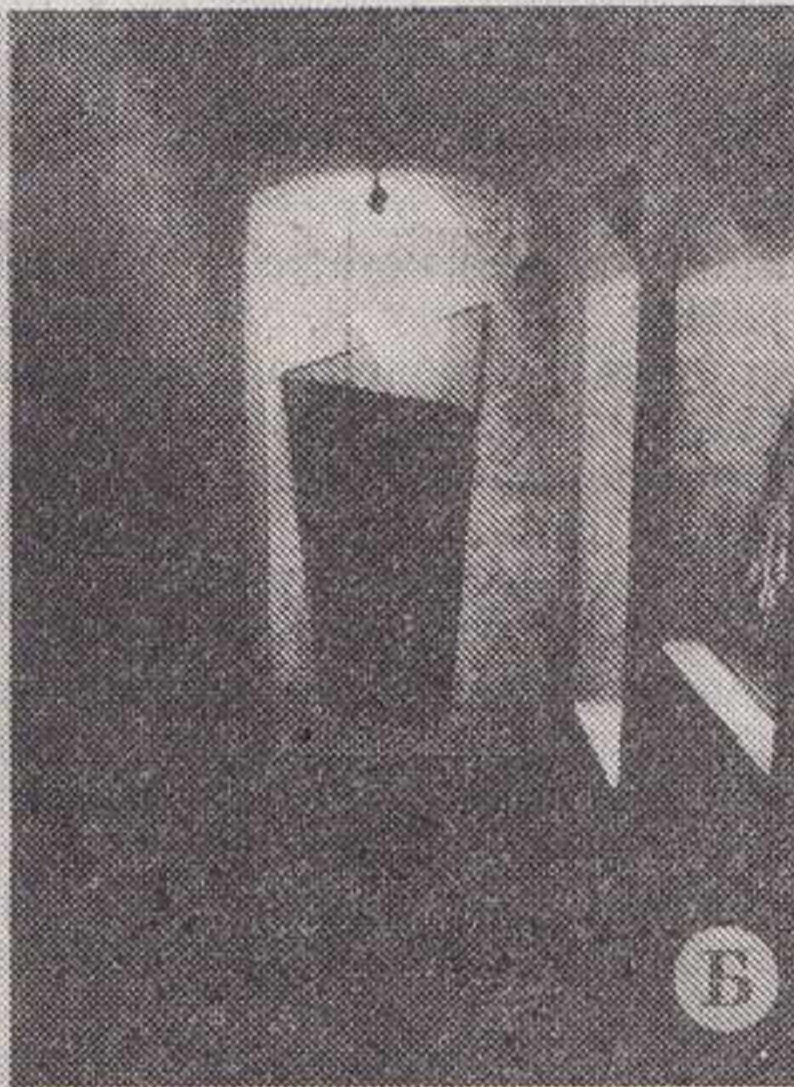
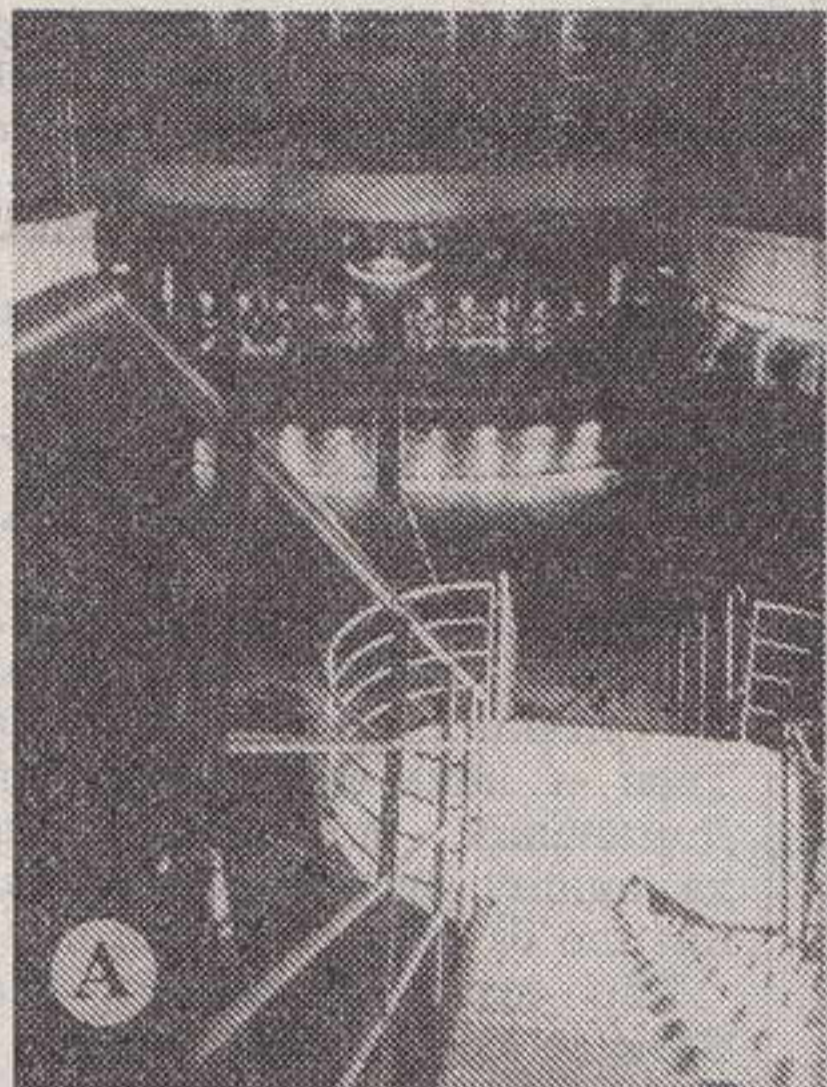

Млада гарда

Све је у знаку младе гарде. Савремени ноћни клубови битно се разликују од архетипских, готово по свему. По понуди, по услузи, по музици, по имену, а можда највише по посетиоцима. Сада су то најчешће диско клубови, и у њима се дежмекаста господа и времешне уфитиљене бркајлије могу наћи само на постерима Тулуз-Лотрека, који често украшавају њихове зидове. Публика је апсолутно само сама младост.

На сликама су два ноћна локала: дискотека Икс-Ел у Београду (слика А) и ноћни клуб „Студио” у Панчеву (слика Б и В) – дела младе гарде, чак оне најмлађе. Само је главни пројектант дискотеке Икс-Ел арх. Мустафа Мусић, члан некада авангардне групе МЕЧ, искусан и угледни архитект средње генерације, док су његови сарадници на овом делу студенти архитектуре Ела Нешић и Роман Врховски. А није случајно да је самостални пројектант ноћног клуба „Студио” Љубомир Јанковић још на прагу између студија и дипломе. Ко ће боље од ових младих људи разумети осећања и очекивања младе генерације?

Дискотека Икс-Ел је сигурно најрепрезентативнији београдски ноћни локал, настао недавно адаптацијом и рестаурацијом велике сале зграде Дома бродара изграђеног 1934. године, у савршеној отмености касног ар-декора у Сарајевској ул бр. 26 у Београду. Високо креативним поступком, после неколико непримерених претходних реконструкција велике сале (биоскоп, позориште, наставни амфитеатар), млади аутори су сачинили ново вредно дело у које су уграђене многе ликовне и културне вредности (дело је награђено наградом за ентеријер „А. Шалетић” и признањем „Борбине” награде). Поштујући историчност објекта, они су се вратили изворној стилској структури и надградиле је модернитетом који се у доброј мери користи семиотиком самог ар-декора.

Ноћни клуб „Студио” је адаптација једног старог подрума са моћним конструктивним сводовима који су искоришћени за подлогу матичне матрице. Младачком слободом у агресивном контрасту, кроз задовољство лутања, како то истиче Јанковић, остварено је жељено дело: не оставља никог равнодушним, буди од конвенционалности и нуди нове емоције.

Споне младости код оба дела исказују се у више фрагментација. У оба дела аутори су посао обавили у тотал-дизајну, од основних чисто архитектонских интервенција до свих детаља ентеријера, укључујући и комплетан покретни мобилијар. У оба случаја је редијајном поштована и пажљиво надграђивана споменичка вредност затечене архитектуре, а и нови ликовни исказ, који се чак назире на горњим фотографијама, одређен је сличним мотивима ликовне неспутаности и неустрачувајућих духовних изазова младе гарде.

Михајло МИТРОВИЋ